

Богоровски ГИМНАЗИСТ

Варна, Март, 2007 година

година XI, број 17

Издание на Професионална гимназия по икономика "Д-р Иван Богоров"

Редакцион

Как върнахме сиренето в баничките?

Hot spot news, хора! Забраняват изварата!

Отново ще си имаме банички със сирене! Ураа!!!

Ноо, никой не си прави реална сметка колко трудна беше борбата за това велико постижение! Наложил се да затворим АЕЦ „Козлодуй“, трябвало да жертваме новогодишното прасе и дори the precious one - ракийката! Борбата беше подла, безкомпромисна. Наложил се да предадем братията руснаци. Наложил се да лазим и се мазним (като мазна баничка) в краката на европеца.

Но независимо от загубите и тежките удари, независимо от несгодите на съдбата и косматите гръцки и македонски емигранти, ние победихме! Да живее свободна Република България! Естествено, защото трябва да сме прецакани, трудностите тепърва започват. Скоро може да ни очакват режим на тока (като на бай Тошово време), постна Коледа и Нова година, магарета и коне в зоопарковете (сериозно, тва го видях вече на 2 места- в Чехия и в Полша. Ама нас всъщност ко ни грее, ние вече си имаме - в парламента)

Ще пием вече германска бира (сякаш нашата не е хубава и пивка), и ще си я плащаме на тройни цени. Ще чакаме ракетен удар от Русия. И естествено ще търпим обидите на европейците, които вече са почнали да ни подиграват, както си искат.

Не, сериозно, не бихте ли се смели и вие на човек, който самосиндикално си затрива богатата в държавата и собствената си култура, само с идеята да ти се понарава. Да получи достъп до някакви кредитни фондове, които дори не могат да бъдат оползотворени като хората?

Защото няма възможност за това в България (поне в повечето случаи де, винаги има изключения)?

Така че смей се и ти, българинo, току-виж европеца те погледне по-благоклонно, когато се смееш с него. Само гледай да не се задавиш.

Сашо 10в

Моята България

Колко лицемерно звучи?

Може би това, че се сецваме къде живеем и колко би трябвало да значи страната ни за нас само веднъж годишно не е много правилно? Но дали смеят на десетгодишно дете по време на химна на България не е показателен за това колко разпространен е патриотизмът днес?

Представете си, че сте в класната стая на някой шести клас. Денят е втори юни. Часът дванадесет без три-четири... След като свикнете с шумотевицата и неприятното подмятане на не особено приятни думи (ако трябвало да ги напиша бих използвала: **** ** ** ** или ***** **!), и след още няколко секунди може и да успеете да чуete сирената... И сега предполагам очаквате да видите как всички стават, застават мирно и се омълчават... Да, ама не! Ако случайно някое дете се изправи, защото ще има и такива, то и другите ще го последват. След това през главите на повечето едва застанали на краката си деца ще прелинат изключително бързо някои наистина жизнено важни и патриотични мисли: "Малеее, как ми се спи!", "Я, на оная отпред анузгът ѝ е влязъл в ****!", "Най-гадното нещо е да ти се разтече майонезата извън джоба!!!", "Хахах, тоя звук прилича на прахосмукачка! Ха, бръбъмммммммммммммммммммм!"

Но трябва ли винаги да е така? Трябва ли госпожите по история да се борят с натрапчивите и необяснимо защо безмислени неща в главите на децата, докато се опитват да им покажат важността и сериозността на Втората световна война? Как смятате, дали оста Рим-Берлин-Токио заслужава повече вниманието им, отколкото необяснимата брилка върху чорапогащника на госпожата? Но поредното раздаване на белот е много по-важно от загиналите в Освобождението!

Датата 22 септември би трябвало да поражда уважение и респект, а не недоумението "Защо...?". Предпочитам детето ми да е от малкото, които биха станали по време на сирената за смъртта на Ботев и на химна, от тези, които ще казват: "К'во и става, ве? *** ** лудата аз!". Дете, което ще разбира колко важни са жертвите по време на освободителните въстания, дете, което няма да се смее, когато чуе името на **БЪЛГАРСКИ** вестник, спомогнал за пробуждането на българското у хората... Надавам се както аз съм изпитвала гордост от имена като Левски, Ботев, Бенковски и много други, така и моите приятели, роднини и наследници да почувстват цената на свободата си, или поне част от нея...

Иска ми се всички да можем с гордост да кажем "Моята България!" и дано наистина заслужаваме да изречем това!

Ивелина 11е

Пред портрета на Левски

Отивам на училище, влизам в класната стая и виждам портрета на Апостола на свободата - Васил Левски. Вглеждам се в сините му очи и сериозния му поглед, който ме провокира. Замислям се и се питам: Какво си е мислил? Какво ли е виждал? Какво ли е чувствал? Може би за това как убиват и погизват народа, и той е безпомощен.

19 февруари, 1873, година – Васил Левски увисва на бесилото. Паметен ден - всеки българин си спомня за свящото дело на Апостола. Замисля се как би живял под робство, ако ги е нямало такива личности като Дякона. Трагичен - прекланяме се и поднасяме цветя и венци пред паметника му. Но защо си спомняме само тогава, а не винаги, когато минаваме покрай него? Подминаваме, без да се замислим.

Във всяко българско сърце живее свидна частица от него - Апостолът на българската свобода, мъжът със сините очи и чистата душа! Всяко дете започва да учи българската история с неговото име, убеждава се в безграничната му обич към род и родина. С годините прозира в неговите съкровени мечти и светли идеали:

"Ще имахме едно знаме, на което ще пише: "Чиста и свята република"

На 19 февруари 1873 година този велик син на България увисва на бесилото край град София. Само няколко години по-късно го делят от така жадваната свобода, когато България и българите ще се почувстват, след пет века робство, достойни хора.

Всеки от нас израства със светлия образ на Апостола, а по-късно го забравяме и се сещаме за него само в деня на гибелта му. Защо, Дяконе, и днес има неприятели на отечеството, но те не се наказват със смърт? Защо не успяхме за повече от век да изградим мечтаната от теб "чиста и свята

република"? Може би все още не ни е напуснало робското съзнание...

Аз, младият човек на България, съм горд, че съм българин! Чека поумувам за утрешните дни, когато сигурно няма да мога да си намеря работа. Може да се скитам "немилнедраг" в чужбина. Там ще получавам заплатата си в евро. Няма да са ми вкусни нито хлябът им, нито виното им. И все пак ще се връщам в спомените си за отечеството и родния дом. Ще си спомням и за Левски, увиснал на бесилото, без да отрони и една предателска дума. Врагът онемява и загубва ума и дума, защото не е способен на такава доблест.

Изминаха 134 години от гибелта на Васил Левски, но споменът за него не ще се заличи от паметта на българския народ. Дали някога ще имаме свети личности като теб, Апостоле, на които да честваме на датата на гибелта, а на техните достойни дела. Дано ги има, не за да те засенчат, а да ти докажат, че въпреки всичко, България я има! Чима тя е от днес? Чима ще е до утре? Убеден съм че ще я има – свободна и обичана от всички българи, у нас и по света. И "след утрешния ден"!

Дарин Йорданов 9е

Пролет

И ето, че и зимата си замина. На някои тя донесе нови приятели след новогодишния купон. На други поредния скучен край на старата година. А към края си студеният сезон ни донесе много любов, а и главоболие, покрай Св. Валентин и Трифон Зарезан. Да, определено не скучахме през студените дни, но е време да приберем зимните якета, да си извадим пролетните дрешки и доброто настроение най-отпред в готовност за празниците, които ни очакват.

За някои хора пролетта е незначителен сезон и са безразлични към празниците и красотата, която ни предоставя тя. Но аз не съм от тях. Изпълнена със слънчево време, цъфтеж на дърветата, завръщането на пролетните птици и удължаването на деня може да накара всеки да се усмихне, било то и най-големия песимист. Но и празниците не са малко, които ще ни радват през този сезон. Великден, Цветница, Гергьовден и 1 април са само част от празниците, които ни очакват. Така че мога само да ви пожелаая приятно изкарване на празниците и незабравима пролет.

Деница 9 кл.

Чякой друг

Съзнанието е сякаш празно пак,
А тялото ми чувства само студ.
Сърцето не желае да научи как
Да се обича не теб, а някой друг.

Искам в подобен на тебе да се
любя,
Различен, но да прилича и на теб
В дербите на любовта да се изгубя
Да се разтопи сковалия ме лед.

Тъкъв да има погледа ти
изразителен
Да ме гледа както само можеш
ти
Да ми дава обич по-внушителна
Да изличи сълзите в скръбните очи.

Да има твоите прекрасни ръце
И прегръдката ти ласкава и нежна
Да ми подари той своето сърце
За да не остана с излъгана
надежда.

Чо ще усещам в себе си дълбоко
празнота
Докато целувам устните, които
мразя
Ще го сравнявам пак със твоята
красота
За теб ще съм готова всички да
прегазя!

Всъщност стойност няма
външността,
Ако липсва притежание в душата.
Хубостта се губи както сутрин
вечерта
Така мечтая да изчезне и тъгата!

Без хал съсипва ме за тебе
мисълта
Опасявам се че не ми остана сила
вече
Давам всичко да спра за тебе да
тъжа
Жива обичам те единствено
повече.

Добромира 12а

КЪМ УЧИТЕЛИТЕ

Упражнявайте учителската професия, само ако притежавате определени личностни, морални и социални качества. Щастлив е само този, който работи по призвание.

Уважавайте личността на всеки ученик - той притежава неповторима уникалност и стойност. Не засягайте неговото достойнство. Не прилагайте форми на физическо насилие и психически тормоз.

Поддържайте висок стандарт на професионално поведение като постоянно обогатявате знанията и уменията си; постарайте се всеки час да бъде интересен.

Пазете поверителната информация за всеки ученик - не обсъждайте с колеги. Уважавайте колегите си - не ги обсъждайте с учениците.

Не бъдете частни учители на учениците, за обучението на които държавата заплаща вашия труд.

Говорете с подходящ тон на учениците. Създавайте безопасна и здравословна среда, която да стимулира социалното, емоционалното и физическото развитие на ученика.

Отговаряйте на всички въпроси на учениците и им отделяйте повече внимание. Давайте им информация, свързана с тяхното обучение.

Работете в най-добрия интерес на ученика - насочвайте, стимулирайте и подпомагайте неговите дарби, умствени и физически способности.

Помнете, че възпитавате и с външния си вид.

Не показвайте предпочитанията си към някои ученици - бъдете справедливи при поставяне на оценката.

Помнете, че учениците харесват и уважават по-строгите, вискателните и коректните учители.

Накарайте учениците да учат и да влизат във вашите часове с желание.

КЪМ УЧЕНИЦИТЕ

Уважавайте труда на учителя - той е посредник между сложния свят на знанието и потребностите на времето. Не му пречете да изпълнява служебните си задължения.

Не накърнявайте с поведението си авторитета и достойнството на учителя. Уважавайте неговата личностен подход в професията.

Използвайте времето си в училище за натрупване на знания и изграждане на умения - те ще ви трябват през целия живот.

Зачитайте личността на всеки свой съученик; не го злепоставяйте пред учителите и другите ученици.

Не накърнявайте, защитавайте и увеличавайте престижа на училището, в което учите.

Полагайте училия да изпълняват възложените задачи, свързани с образователната програма. Учителите са преценили вашите възможности.

Доверявайте се на учителите - те са компетентни и квалифицирани да отговорят на въпросите ви.

Когато възникне проблем, търсете начините за безконфликтно разрешаване, най-добрите пътища да установите нормални взаимоотношения.

Съобразявайте външния си вид с училищната среда. Правете разлика в облеклото за училище, дискотека и спортни занимания.

Търсете достойните пътища за постигане на висок успех.

Помнете, че учителите се нуждаят от спокойна обстановка за нормалното и пълноценно провеждане на учебния час.

Накарайте учителите да влизат във вашия клас с желание и усмивка.

Писмо до любим учител

Алоха Лоо!

Начи вие изпуснахте, обаче аз измислих съкращение на „Туспоо“ – само „поо“. И начи бях тръгнал да ви казвам, че ви пиша от Памбукту (те Митко, Виктор и Стефан май също са някъде наоколо. Ама не съм сигурен, изгубих ги още след първия тигър). Аз си изкарвам страхотно иначе - времето е страхотно, момичетата също. Малко не носят на водка, но и друг път ми се е случвало да говоря на трупове.

Плука и храната е страхотна – още от малък си мечтаех да си хапвам по цял ден червеи и буболечки, докато се припичам на плажа.

Надявам се и вие да сте добре. Само между другото, вчера едно шимпандзе дойде при мен и ми хвърли в краката... ъ, да го кажем „върнато от стомаха на тигър“ парче от вестник. Май беше новият брой на „Богоровски Гимназист“. Можеше и да ви го пратя, ама го загубих в една река.

Надявах се и вие да си изкарвате страхотно. Скоро пак ще ви пиша!

Алоха от Саши, Митко, Виктор и Стефан...

Александър 106

Богоровските дни тази година**20.03.2007 - 24.05.2007 г.**

- 20.03 - Състезание „ Познай автора на книгата“
13:30 - училищна библиотека
- 30.03 - Пролетно изложение на УТФ
Ден на отворените врати 11:30-14:00
- 13.04 - Срок за представяне на разработките в
конкурса най-добра мултимедийна
презентация.
- 25.04 - Обявяване на резултатите от конкурса
каб. 311,12:40
- 20.04 - Ученическа конференция на темата
„Конкурентен ли е българският продукт?„
- 02.05 - Дебат на тема „България като уникална
страна и етнос“
каб.209, 12:40 часа
- 08.05 - Състезание „Най-красиво стенографско
писмо“
- 09.05 - Ден на Европа - Актова зала, 12:40
- 16.05 - Литературно четене на ученически творби
училищна библиотека, 12:40

Съобщения

От 29 март до 02 април в Двореца на културата и спорта ще отвори широко вратите си “Варненският салон на книгата”. В училищната библиотека ще се организират състезания за бързо намиране на книги и работа със справочна литература. В три тура ще се проведат и състезанията в регионалната библиотека “П. Славейков”.

Интересни ще бъдат и срещите с писатели, преводачи и илюстратори.

Във връзка с празниците на книгата до 07.03.2007г. в гимназията по икономика организирахме конкурс “10^{ме} най-стари книги в домашните библиотеки”

През 2006 година фолклорна група “Букавица” имаще много участия в цяла България. През месец март те се явиха на ежегодния фестивал “Орфеево изворче” в Стара Загора и спечелиха първо място в категорията си.

Групата изяви желание да помогне на децата с нарушено зрение от град Варна. Те събраха средства с помощта на съучениците си от ПГИ “Д-р Иван Богоров”. За коледните празници децата бяха зарадвани с цветен принтер, аудио колони и много внимание от момичетата от групата.

ФГ “Букавица” се увеличава и сега се подготвя за скорошните фестивали в Стара Загора и София.

Стискаме Ви палци—**УСПЕХ!!!**

Богоровски ГИМНАЗИСТ

За изданието работиха учениците от Клуба за литература и изкуство с ръководител Е.Ковачева

Набор: Виктор и Димитър 10в клас

Прегпечат: С. Йорганова